

kan också ibland önska mig höjd status inom akademien för detta område. Men det går inte att sitta och sucka över sakernas tillstånd. Om feministisk forskning ska få höjd status måste forskare inom detta område själva ta ett kliv utåt och bereda marken för kommunikation. De måste också själva sätta igång det vetenskapliga ifrågasättandet av den egna traditionens utgångspunkter.

Den position som de 14 forskarna intar i sin artikel är helt enkelt orimlig. Framhårdar man i att det ska vara de "egna" som står för bedömningarna faller till exempel genusforskningens egen kritiska potential. Om inte andra forskare får kritisera feministisk- eller genusorienterad forskning varför skall då genusforskningens, ofta berättigade, kritik av andra discipliner lyssnas på? Och om kritik bara kan viftas bort med att det handlar om skilda "referensramar" varför ska någon över huvud taget ta någon på allvar inom forskningen? Med den väg som de 14 forskarna linjerar upp kommer feministisk forskning aldrig att få höjd status. Den kommer istället så småningom att tyna bort och självdö.

LENA WÄNGNERUD¹

1. Lena Wängnerud är docent vid Statsvetenskapliga institutionen Göteborgs universitet
E-post: Lena.Wangnerud@pol.gu.se

Tre snabba frågor till ...

... **Thomas Denk**, Karlstad Universitet, som ska vara ordförande i arbetsgruppen Politologisk metodologi vid förbundets årsmöte 2006:

1. Vilken typ av uppsatser hoppas du få se i arbetsgruppen?

– Förhoppningsvis blir det uppsatser som utifrån olika perspektiv diskuterar metodologiska frågor eller som tillämpar nya metoder för att studera politik. Men även uppsatser som presenterar och diskuterar metodiska frågor för projekt eller avhandlingar är välkomna.

2. Varför behövs det en arbetsgrupp i politologisk metodologi?

– Metodologiska frågor aktualiseras i all forskning. Det behövs därför möjligheter att få diskutera dessa frågor, inte minst utifrån olika perspektiv. Dessutom har det under senaste åren hänt en del inom området. Nya lösningar på gamla problem har utvecklats, och nya metoder för att samla och analysera data har också utvecklats. På samma sätt som forskning kan utvecklas genom teoriutveckling, så kan forskning även utvecklas genom metodutveckling. Det finns helt enkelt en hel del att prata om när det gäller hur vi studerar politik.

3. Tänker du själv presentera något, i så fall vad?

– Självkärl! Antingen blir det en uppsats som diskuterar hur samtalsanalyser kan användas för att studera politiska interaktioner eller en uppsats som tillämpar en ny

metod för att kvantitativt beräkna i vilken utsträckning som individer använder primära eller sekundära resonemangsprocesser när de tänker om politik.

Sveriges bästa statsvetare utsedda!

Nu har statsvetenskapliga förbundets styrelse bestämt sig: Herbert Tingsten, Bo Rothstein och Jörgen Westerståhl är Sveriges bästa statsvetare genom tiderna. I en schlagerfestival-liknande procedur har styrelseledamöterna först nominerat svenska statsvetare och därefter tilldelat dessa poäng i en omröstning. Ingvar Mattson kunde så efter genomförd röst-räkning konstatera att ovanstående herrar får representera Sverige i "den stora finalen" som i detta fall är den kommande *International Encyclopedia of Political Science*.

Statsvetare bestämmer sig tidigt

Sveriges statsvetare har redan ett halvår före riksdagsvalet givits möjligheten att tippa utgången av detsamma. Arrangören – statsvetenskapliga institutionen i Göteborg – ägnar sig enligt egen uppgift sedan länge åt sådana valtips och vill i år få alla andra att göra detsamma. "Närmast faktiskt resultat" vinner och får någon form av pris, vad är enligt tillförlitliga källor inte

klart men diskuteras för närvarande av statsvetenskapliga förbundets styrelse (en fri fråga i nästa SOM-undersökning?!). Om någon gissar ruggigt nära föreslår redaktören att vederbörande ägnas minst en paneldebatt på nästa årsmöte eftersom vi då har någon mitt ibland oss som känner till vad som skulle kunna vara den sanna folkviljan.

Konferenser

Förbundets årsmöte i Karlstad 2006

Förbundets årsmöte i Karlstad hålls den 12-14 oktober. Åtta arbetsgrupper är planerade liksom två gemensamma paneldiskussioner med rubrikerna "Det svenska valet 2006" respektive "Risker och politisk styrbarhet".

Arbetsgrupperna är följande (ordföranden inom parentes):

1. Political action – *Karlstad Seminar on Studying Political Action*, KSSPA (Michele Micchetti, KAU och Alexander Segerberg, SU).
2. Internationell politik (Hans Lödén, KAU och Ulf Bjereld, GU).
3. Politisk organisering (Olof Peterson, SNS, Curt Räftegård och PO Norell, KAU).
4. Komparativ politik (Gregg Bucken-Knapp, KAU och Isabell Schierenbeck, GU).
5. Europapolitik (Lee Miles, Liverpool University och Ulrika Mörth, SU).
6. Politologisk metodologi (Thomas Denk, KAU).

7. Politisk teori (Ulf Mörkenstam, SU).
8. Bolognaprocessen – arbetsgrupp för studierektorer och ämnesföreträdare (Göran Bergström, SU).

ECPR möts i Nicosia, Helsingfors och Rennes

Den som inte reser till Nicosia 25-30 april för att delta i ECPR:s *Joint sessions of work-*

shops 2006 kan nästa år (2007) ta färjan till Helsingfors i samma ärende (då gäller datumen 7-12 maj). Våren 2008 är Rennes värd för evenemanget. Mer detaljerad information finner du på ECPR:s hemsida <http://www.essex.ac.uk/ecpr/events/jointsessions>.